

Sygn. akt V CSK 539/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku M. [...] w B.

przy uczestnictwie I. Z.

o roszczenia z umowy o usługi,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku

Sądu Okręgowego w O.

z dnia 4 kwietnia 2014 r., sygn. akt VI Ga [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca wniosła o przyjęcie skargi do rozpoznania na podstawie pierwszej, trzeciej i czwartej spośród wymienionych przesłanek.

W związku z tym należy wskazać, że zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.). Zadaniem wnoszącego skargę kasacyjną jest nie tylko postawienie problemu prawnego bazującego na przepisach wskazanych w podstawie skargi kasacyjnej, ale również przedstawienie odpowiedniego wywodu jurydycznego, wykazującego na wadliwość jego rozstrzygnięcia przez sąd drugiej instancji, przy wykorzystaniu zapatrywań wyrażonych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2013 r., III SK 54/12, nie publ.).

W wywodzie przedstawionym przez skarżącą brak jest tego ostatniego elementu. Powódka ograniczyła się bowiem do przytoczenia zagadnienia oraz zaprezentowania kilku możliwych opcji jego rozwiązania, nie opatrując ich żadnym komentarzem, ani też nie wskazując, która z nich - w ocenie skarżącej - jest właściwa na tle niniejszej sprawy.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, strona zostaje pozbawiona możliwości działania tylko wtedy, gdy doszło do całkowitego pozbawienia jej możliwości obrony swych praw, a więc gdy znalazła się w takiej sytuacji, która uniemożliwia, a nie tylko utrudniła lub ograniczyła, popieranie przed sądem

dochodzonych żądań (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 19 lutego 2014 r., V CSK 189/13; z dnia 27 maja 1999 r., II CKN 318/98; z dnia 9 listopada 2001 r., I CKN 438/00 - nie publ.). Nie można kwalifikować w ten sposób podniesionych przez skarżącą zastrzeżeń co do sposobu przedstawienia jednego z dowodów przez stronę przeciwną, skoro skarżąca, będąc reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, przed zamknięciem sprawy miała możliwość odniesienia się do tego dowodu oraz do wykazywanych nim faktów.

Z kolei powołując się na oczywistą zasadność skargi należy wskazać konkretne przepisy prawa oraz przytoczyć odpowiednie argumenty wyjaśniające, dlaczego, zdaniem skarżącego te przepisy zostały w ewidentny sposób naruszone (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2013 r., III SK 4/13, nie publ.). Tymczasem skarżąca nie wskazała, które przepisy prawa zostały - jej zdaniem - naruszone w sposób oczywisty, ani też nie opisała, na czym owo naruszenie polegało.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).